

James Tenney: *In a large, open space.*

Toto dílo představuje zajímavý přechod mezi aleatorikou a minimalismem, tedy styly, které bývají obvykle kladeny do opozice.

V *In a large, open space* se setkáváme pouze s tónovým výběrem (který tvoří vlastně harmonické spektrum tónu F_1). V rámci tohoto výběru je možno se pohybovat volně (podle rozsahu nástroje) – podobně jakoby šlo o aleatorní model s možností permutací a návratů. Zároveň je však tento „model“ roztažen v čase do té míry, že se sám stává skladbou – není zde už nic jiného. Tím se přibližuje minimalismu, který zkoumá působení co možná nejjednodušších materiálů a procesů na lidské vnímání. Minimalismu také odpovídá pojetí tónu (tichý a vyrovnaný) a odosobněného výrazu.

Podstatná je v této skladbě nepřítomnost jakékoliv vnější kontroly – skladbu nikdo neřídí, vyvíjí se sama. **Kontrola je zde nahrazena sebekázní.** (V tomto ohledu vás, zdá se, čeká ještě velký kus práce na sobě...!)